

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Noluerunt Legati in concessum Episcoporum admitti. Probatur ex Actis ipsis synodi, quæ Leonem à synodo expulsum esse testantur. Adfuerunt tamen ut spectatores, & animosè contradixerunt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

fuit in Concilio Chalcedonenſi recenſita fuit à Paſchafino Legato: *ὁὐδὲ τὴν ἑπιτολίαν ἀναγνώσθῃσαν συναρχιερατικῆς μακαριότητος Πάπας Λέοντος.*

III. Quare, ut antea dixi, nullum locum occupare poterant Legati de quorum legatione nondum constabat in synodo. Vnde factum ut neque etiam in confessum Episcoporum admitti voluerint. Quod non solum disertè docuit Liberatus, sed patet etiam evidentissimè ex Actis Ephesinæ synodi. Cum enim in Concilio Chalcedonenſi hæc verba recitarentur, *Residentibus Dioscuro Alexandria, & Iuliano Episcopo agente vices & tenente locum sanctissimi & beatissimi Romane Ecclesie Leonis*, Orientales Episcopi reclamant, & mendacij Acta redarguerunt. *Ejectus est*, inquiunt, *nullus suscepit nomen Leonis*. Quid apertius? Expulsum Leonem à synodo testantur patres, neminemque ejus nomine interfuisse. Tentavit quidem Dioscorus à Iuliano suffragium exigere. Sed ipse atque Hilarius responderunt ante omnia legendam epistolam Leonis. Tunc Eutyches Legatos sibi suspectos esse protestatus, quod à Flaviano & domo & convivio lautè excepti essent. Enimvero licet pro Legatis non se gesserint, ut spectatores adfuerunt, & omnibus quæ in perniciem fidei & canonum acta erant, animosè contradixerunt.

IV. Frustra ergo laborant viri docti in Novatorum argutis refellendis, qui Legatos de injuria sedis apostolicæ ob primatum Dioscorigo conquestos non fuisse, nec Ephesi, nec etiam in Concilio Chalcedonenſi, inconsultò asserunt. Non erat enim cur de negata sibi confessus prærogativa conquererentur, qui legationis suæ fidem facere non potuerunt. Intempestiva omnino fuisset de loco disceptatio antequam de personarum conditione constaret. Hæc erat præjudicialis quæstio; quam discuti noluit Dioscorus, dilata literarum Leonis lectio. Itaque Legati de hac injuria (quæ gradum struebat ad secundam quæstionem de ordine confessus) & Ephesi & Chalcedone gravibus verbis conquesti sunt. Quare in ipso Concilij Chalcedonenſis exordio Legati Romani dixerunt se mandata habere, quibus eis præcipitur ne Dioscorum in synodo confidere patiantur. Interrogati autem à iudicibus, quod illi crimen impingerent, Lucentius unus ex illis respondit Dioscuro reddendam esse rationem iudicij sui: *quia cum personam iudicandi non haberet, presumpsit, & synodum ausus est facere sine auctoritate sedis apostolicæ, quod nunquam factum est, nec fieri licet*. Hoc ergo flagitium admiserat Dioscorus, quod sine sedis apostolicæ auctoritate synodum Ephesinam

pereggit, & in ea iudicium exercuit, Eutychem restituendo, & Flavianum ceterosque Episcopos damnando, ac si legitima fuisset illa synodus; cum tamen juxta veterem Ecclesie canonem non liceat synodum Oecumenicam celebrare absque sententia sedis apostolicæ. Rite quidem indicta fuerat hæc synodus literis Theodosij Imperatoris, evocato quoque Leone Summo Pontifice, ut suæ sedis auctoritatem huic synodo adhiberet. Misforum Legatorum presentia ut nihil desideraretur ad plenum legitimumque Concilium celebrandum efficiebat; sed Dioscorigo impudenti versutia delusi vel potius repudiati sunt. Itaque rectè de usurpata cognitione synodali Dioscorum oburgant Legati, eò quod nondum rite constituta synodo & omnibus numeris perfecta iudicium in ea synodicum exercuerit, vel potius omnia per tumultum, minas, & cædes pereggit.

V. Adduci solet à quibusdam formula sententiæ Paſchafini, qua videtur damnare eo nomine Dioscorum, quod primatum sibi usurpaverit in synodo Ephesina. Quod tamen ad quæstionem istam nullo pacto pertinet. Licet enim ibi dicatur Dioscorus *presumens sibi primatum*, Eutychem in communionem suscepisse, ex Græco contextu, ubi Dioscorus *ἀυθεντικός* dicitur, vox illa primatus significat eum omnia cum imperio, non autem ordine & canonicè, sive ἀρχολόγως, egisse, suscepto Eutyche in communionem sub ipsa Concilij initia, non expectatis synodi suffragiis. Quare verba illa absunt ab exemplari illius sententiæ quod Episcopis Gallis Leo misit: quæ sanè non omiserit, si ad contumeliam Romane sedis ulciscendam aliqua ratione referri potuissent.

CAPVT VI.

Synopsis.

I. Dioscorigo presumpcio repressa in Concilio Chalcedonenſi. Restitutio Eutychetis, & Flaviani damnatio, ingrata Leoni; qui synodum generalem in Italia celebrari postulat à Theodosio. Negat Theodosius, actamen respondet curaturum se ne fides Concilij Niceni injuriam pateretur. Et Anatolium, Flaviani in sede CP. successorem, à Pontifice suscipi contendit: qui negat id fieri posse, donec de fide Anatolij constet. Dein Legatos mittit ad Theodosium, qui veram fidem docerent, & si qui contradictores essent, Concilium universale in Italia celebrari postularent. Verum ante eorum adventum Theodosius excessit è viâ: cui successit Marcianus, à quo suscepti sunt.

II. Marcianus sollicitus de celebrando Concilio in Oriente: quò Leonem accedere hortatur. Episcopi evocantur Nicæam ad Concilium generale, quod Chalcedonenſi.

Concil. Chalced. Act. 1.

Act. 1. Conc. Chalced.